

בש"פ 8555/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 8555/21

לפני:

כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

בקשה (שלישית) להארכת מעצר מעבר לתשעה
חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

י"ח בטבת התשפ"ב (22.12.2021)

בשם המבקשת:

עו"ד שרית חתוקה

בשם המשיב:

עו"ד רן אבינועם

החלטה

1. בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 28.12.2021 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 2074-10-20 בבית המשפט השלום בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. העובדות הצריכות לעניין פורטו בהרחבה בהחלטה קודמת של בית משפט זה מיום 4.8.2021 (בש"פ

עמוד 1

4477/21, המשנה לנשיאה השופט נ' הנדל) ולא ראיתי צורך לחזור על הדברים. בקצרה, יצוין כי על-פי כתב האישום, מיוחסות למשיב עבירות של תקיפת קטין; תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש; הפרת הוראה חוקית; תקיפת שוטר ואיומים.

3. לאחר העיון בבקשה, ומשמעתי את טענותיהם של באי כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, שוכנעתי כי לעת הזאת לא הוסטה נקודת האיזון לעבר בחינת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, אם כי מצאתי שיש להיעתר לבקשה אך באופן חלקי, כמפורט להלן.

4. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי לבין זכותו של הנאשם לחירות. בתוך כך, יש להביא בחשבון את המסוכנות הנשקפת מן הנאשם; חומרת העבירות המיוחסות לו; החשש לשיבוש הליכי המשפט והימלטות הנאשם מפני אימת הדין; וכן, משך שהותו של הנאשם במעצר וקצב התקדמות ההליך (ראו, למשל: בש"פ 8528/21 מדינת ישראל נ' **Wamakhan**, פסקה 12 (16.12.2021); בש"פ 5480/21 מדינת ישראל נ' בני לוי, פסקה 9 (12.8.2021)).

5. בענייננו, המסוכנות הנשקפת מהמשיב גבוהה, כפי שעולה מתסקיר המעצר השלילי שהוגש בעניינו לבית משפט השלום, וכן היא נלמדת מחומרת המעשים המיוחסים לו, כמו גם מעברו הפלילי בגינו הוא מרצה עונש מאסר בימים אלה.

באשר לקצב התקדמות ההליך, התיק נמצא בישורת האחרונה ממש. סיכומי התביעה הוגשה ביום 21.11.2021 ואילו ההגנה אמורה להגיש את סיכומיה עד יום 4.1.2022 (לאחר שביקשה ארכה של 14 ימים להגשת הסיכומים). אם כן, ניתן לצפות כי לאחר שאלו יוגשו תינתן הכרעת הדין.

6. עוד יצוין כי עניינו של המשיב הוא ייחודי, שכן במקביל להיותו עציר במסגרת התיק דן הוא מצוי במאסר בגין הרשעה בתיק פלילי אחר (ת"פ 26730-07-19; 41871-11-19). השאלה אם ניתן להורות כי מאסרו בתיק האחר ישמש כחלופת מעצר בתיק דנן, כפי שביקש המשיב בדיון שהתקיים לפניי, נבחנה ונדונה על-ידי המשנה לנשיאה, השופט נ' הנדל במסגרת הבקשה הראשונה להארכת מעצרו של המשיב (בש"פ 4477/21), וכן במסגרת הבקשה השנייה להארכת מעצרו על-ידי השופט ע' גרוסקופף (בש"פ 6281/21). בתוך כך, נקבע כי למרות שמבחינה עקרונית חלופה זו קיימת, הרי שאין מקום במקרה דנן לעשות בה שימוש, נהפוך הוא, ככל שמועד שחרורו של המשיב בתיק האחר קרב, כך גדל הצורך בהמשך מעצרו בתיק הנוכחי ופוחתת האפשרות להסתפק במאסרו בתיק האחר כחלופת מעצר, וכך הם פני הדברים לעת הזאת.

7. בשים לב לכל האמור, ובהינתן, מחד גיסא, מסוכנותו של המשיב והצפי הקרוב לסיום ההליך, ומאידך גיסא, בהתחשב בתקופה הממושכת בה נתון המשיב במעצר (כ-15 חודשים, אם כי מתוכם הוא אסיר תקופה ארוכה), אני נעתרת לבקשה באופן חלקי ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-60 ימים בלבד. אציין כי במידה והכרעת הדין לא תינתן בפרק הזמן האמור, המבקשת תהיה רשאית להגיש בקשה נוספת להארכת מעצרו של המשיב.

8. לבסוף, ראיתי להוסיף כי במסגרת החלטתו בבקשת הארכת המעצר השנייה הורה השופט ע' גרוסקופף לשירות בתי הסוהר לבחון את האפשרות לשלב את המשיב בתוכניות שיקומיות. אולם, במהלך הדיון שהתקיים לפניי, ציינה באת-כוח המדינה כי לאחר בדיקה עם ראש תחום שיקום וטיפול בבית הסוהר, נמצא כי המשיב מסרב להשתתף בקבוצה טיפולית, וזאת למרות שלדעת גורמי הטיפול הדבר יכול לסייע לו, ויש להצר על כך.

9. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-60 ימים החל מיום 28.12.2021 או עד למתן פסק דין בת"פ 2074-10-20 בבית המשפט השלום בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ט בטבת התשפ"ב (23.12.2021).

ש ו פ ט ת
